

ToddlerTales

De Schatten in het Bos
Eerste druk 2020

ISBN: 9789083075877/ NUR 273

©2020 Concept en tekst: Odile Kransky-Jans
©2020 Illustraties: Elisabeth Pavon Rymer-Rythen & Lilla Vincze
©2020 ToddlerTales

©2020 Uitgever: de groene uitgever B.V. te Haarlem

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Alle rechten voorbehouden.

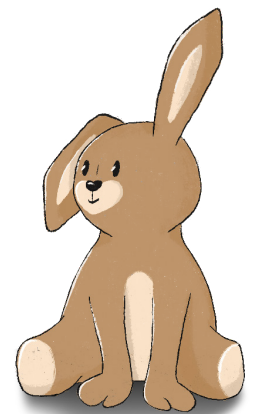
<https://toddlertales.shop>

DE SCHATTEN IN HET BOS

Een avontuurlijk verhaal in de natuur voor onze kleintjes

Odile Kransky-Jans · Elisabeth Pavon Rymer-Rythen & Lilla Vincze

Voor Aveline-James, George en Roy.

Jullie zijn mijn bohopack.

Any Mountain.

Zachtjes tikt de regen tegen het raam.
Aveline kijkt naar buiten en wrijft in haar ogen.

Ze is vandaag met Papa naar het bos geweest.

Daar hebben ze heel veel leuks ontdekt, zoals bosbessen,
hazelnoten en dennenappels.

Toen ze thuiskwamen, hebben Papa en Aveline - van de hazelnoten uit
het bos - hele lekkere chocolade hazelnootpasta gemaakt.

Het is nu bedtijd en Mama leest een verhaal voor.

Het verhaal gaat over een zwemmende ijsbeer die zijn huis kwijt is.
Hij gaat op zoek naar een nieuwe woonplek.

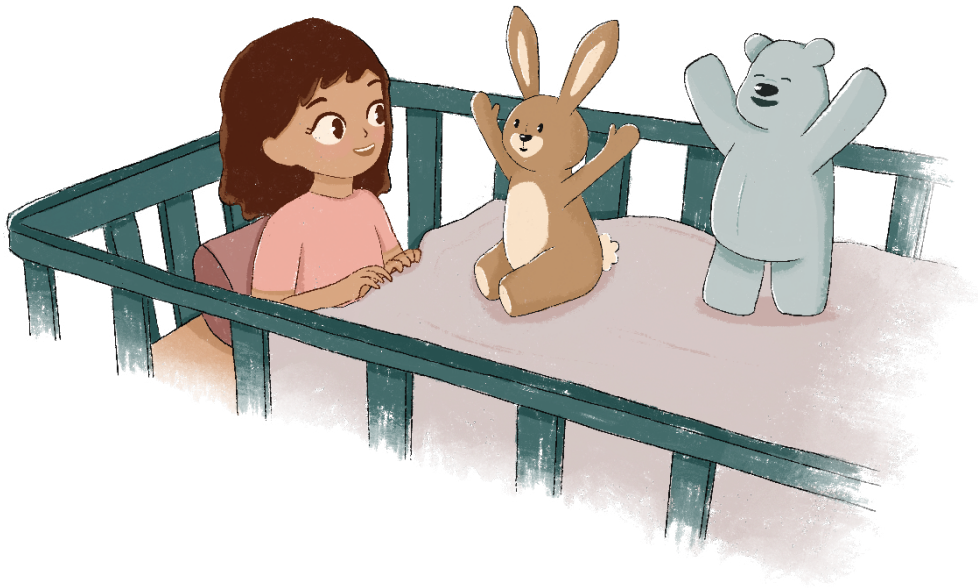
Aveline ligt met Konijn in bed, ze gaapt en valt in slaap.

Papa loopt nog even haar kamer binnen en fluistert in haar oor:
'Ga maar lekker dromen, lief hazelnootje.'

'Wakker worden, wakker worden!' roept Konijn.
'Het is tijd om wakker te worden!'

Konijn staat samen met een ijsbeer op het bed van Aveline te springen.

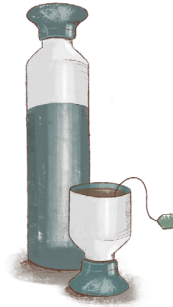
'Het is een regenachtige dag, maar gelukkig wonen jullie tegenover
het bos!' zegt de ijsbeer vrolijk.

'We gaan schatten zoeken in het bos.' zegt Konijn.

'En een huis voor mij!' juicht de ijsbeer.

Met zijn drieën lopen ze zachtjes de trap af.
Aveline pakt haar gele rugzak en loopt naar de keuken.
Daar vult ze haar rugzak met:

Een Dopper met lauwe thee,

een stukje touw,

een leeg potje,

en een banaan.

Omdat je altijd wat te eten moet hebben, voor als het gezellig wordt.

De ijsbeer, Konijn en Aveline lopen in het bos.
Konijn wijst naar een groepje paddenstoelen en vraagt:
'Zien jullie daar die paddenstoelen?'

Aveline en de ijsbeer kijken naar de grond.
Daar staan wel meer dan tien paddenstoelen.
Rood met witte stippen, net zoals in het liedje.

Zing je mee?

Op een gro - te pad - de - stoel,
rood met wit - te stip - pen,
zat ka - bou - ter Spil - le - been
heen en weer te wip - pen.
Kraak, zei toen de pad - de - stoel
met een die - pe zucht,
vlo - gen bei - de been - tjes,
hoep - la, in de lucht!

De ijsbeer bukt en kijkt onder een paddenstoel.
'Hey,' zegt hij, 'ik zie allemaal kleine draadjes.'

Aveline vertelt haar vriendjes dat de draadjes kleine zaadjes beschermen.

'De zaadjes zorgen ervoor dat er nog meer paddenstoelen komen.
Dat weten alleen wijsneusjes.' zegt Aveline.

Als ze verder lopen, struikelt Konijn
over een dennenappel.

Ze rolt over de grond en stopt
tegen de voet van een boom.

Konijn kijkt omhoog.

Dan wijst ze naar de bomen en zegt:

‘Wat gek, de bladeren van deze boom zijn heel stekelig.
Maar de bladeren van die andere boom zijn rond en zacht!’

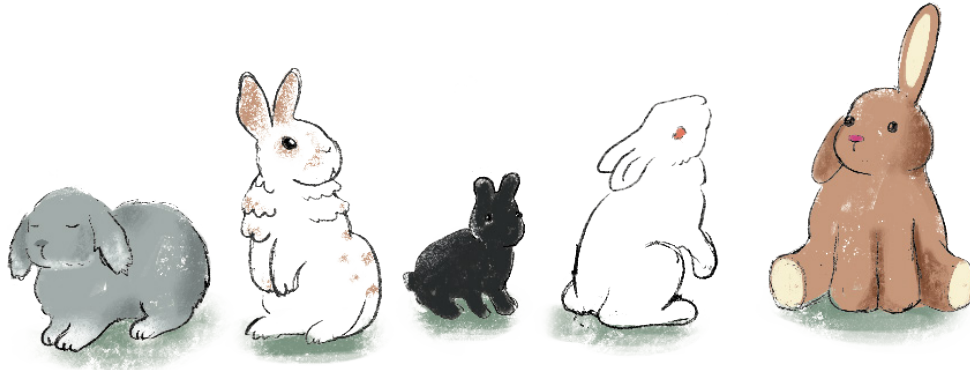
Wijsneusje Aveline weet hier wel meer over:
'Dat komt omdat er heel veel verschillende bomen zijn.

Zoals er ook verschillende mensen zijn...

... en verschillende konijnen...

... en beren.

Het leuke is dat iedereen net een beetje anders is.

Die stekelige bomen zijn naaldbomen.
Die ronde, zachte bomen zijn loofbomen.

Aveline kijkt naar beneden en zegt: De dennenappels op de grond, daar zitten allemaal zaadjes in, zodat de boom nóg meer bomen kan maken.'

Dat heeft Papa haar allemaal geleerd.

'Waar ik vandaan kom zijn ook naaldbomen in de buurt, en allemaal bergen en vlaktes gemaakt van bevroren water. Bevroren water is ijs.' zegt de ijsbeer.

'IJsberen leven op het verste punt van de wereld, heel ver weg.'

'Maar ik ben mijn huis kwijt.' zegt hij beteuterd.

'Vroeger woonde ik op de Noordpool, doordat het ijs gesmolten is, bestaat mijn huis niet meer.'

Aveline kijkt bezorgd, wijsneusjes weten dat het ijs smelt door de mensen.

Heel veel mensen vinden de natuur niet zo belangrijk, maar dat is juist de plek is waar dieren en planten vrij en blij leven.

Mensen maken de woonplekken van dieren en de planten kapot.

Ook de huizen van de ijsberen worden kapot gemaakt; want het ijs waar de beren op leven smelt.

Nu moeten ijsberen heel veel kilometers zwemmen - door gesmolten ijs - om een nieuw huis te vinden.

'Misschien kun je nu hier wonen?' vraagt Konijn.

De ijsbeer vindt dat een goed plan.

'We maken een mooie hut. Dan is dit bos, jouw nieuwe huis.' zegt Aveline.

Normaal eten ijsberen andere dieren, maar deze ijsbeer vindt andere dieren heel lief.

Daarom eet hij verschillende lekkere nootjes uit het bos: beukennootjes, walnoten, eikeltjes, hazelnoten en kastanjes.

De drie vrienden vinden een
gigantische boom met een hol.

Daar maken ze een eetvoorraad
voor de ijsbeer.

Bij de zoektocht naar nootjes vinden de drie vrienden
nog meer dennenappels.

‘We kunnen een weerstation maken!’ juicht Aveline,
‘Dan kunnen we zien wanneer het gaat regenen.’

Bij de ingang van de boom hangt de ijsbeer een dennenappel op
met een stukje touw.

‘Kom, we gaan nog meer schatten zoeken!’ roept Konijn.

Ze wandelen verder tot ze struiken
met blauwe bessen zien.

'Hé, dat zijn bosbessen!
Ik weet het zeker!
juicht Konijn van plezier.

'Bosbessen groeien in het begin van
de zomer en zijn lekker zoet.'

'Die kunnen we in het potje doen.'
merkt de ijsbeer op.

'Ja, goed idee!
zegt Aveline blij.

Ineens begint het te regenen.
De vrienden schuilen in de voorraadboom.
Ze hebben een beetje trek gekregen.

‘Weet je wat?’ vraagt Aveline.
‘We kunnen onze besjes en de banaan opeten.’

Ook delen de vrienden de Dopper met thee.

Het is erg knus in de boom.

Na een tijdje begint de ijsbeer te gapen en fluistert:
'Zullen we snel weer verder spelen? Ik ben een beetje moe.'

Konijn en Aveline kijken naar de hangende dennenappel; de schubben
van de dennenappel staan open. Het is droog!

Ze geven de ijsbeer een knuffel en gaan op weg naar huis.

Als ze weer thuis zijn zegt Konijn:
'Samen op avontuur gaan vind ik het allergezelligste dat er is.'

'Aveline, Aveline, Avelinetje ...'
iemand roept haar naam en ze voelt allemaal kusjes in haar gezicht.

'Wakker worden lieverd,' zegt mama,
'James komt vandaag spelen en we gaan bosbessenjam maken.'

WEERSTATION

Je hangt een dennenappel op aan een stukje touw bij de ingang van een holle boom waarin je kunt schuilen (of gewoon bij de voordeur).

Als het gaat regenen, dan gaat de dennenappel dicht.

Als het droog is, dan is de dennenappel open.

Wanneer je naar buiten gaat, kun je altijd - voor de zekerheid - even kijken wat voor weer het is.

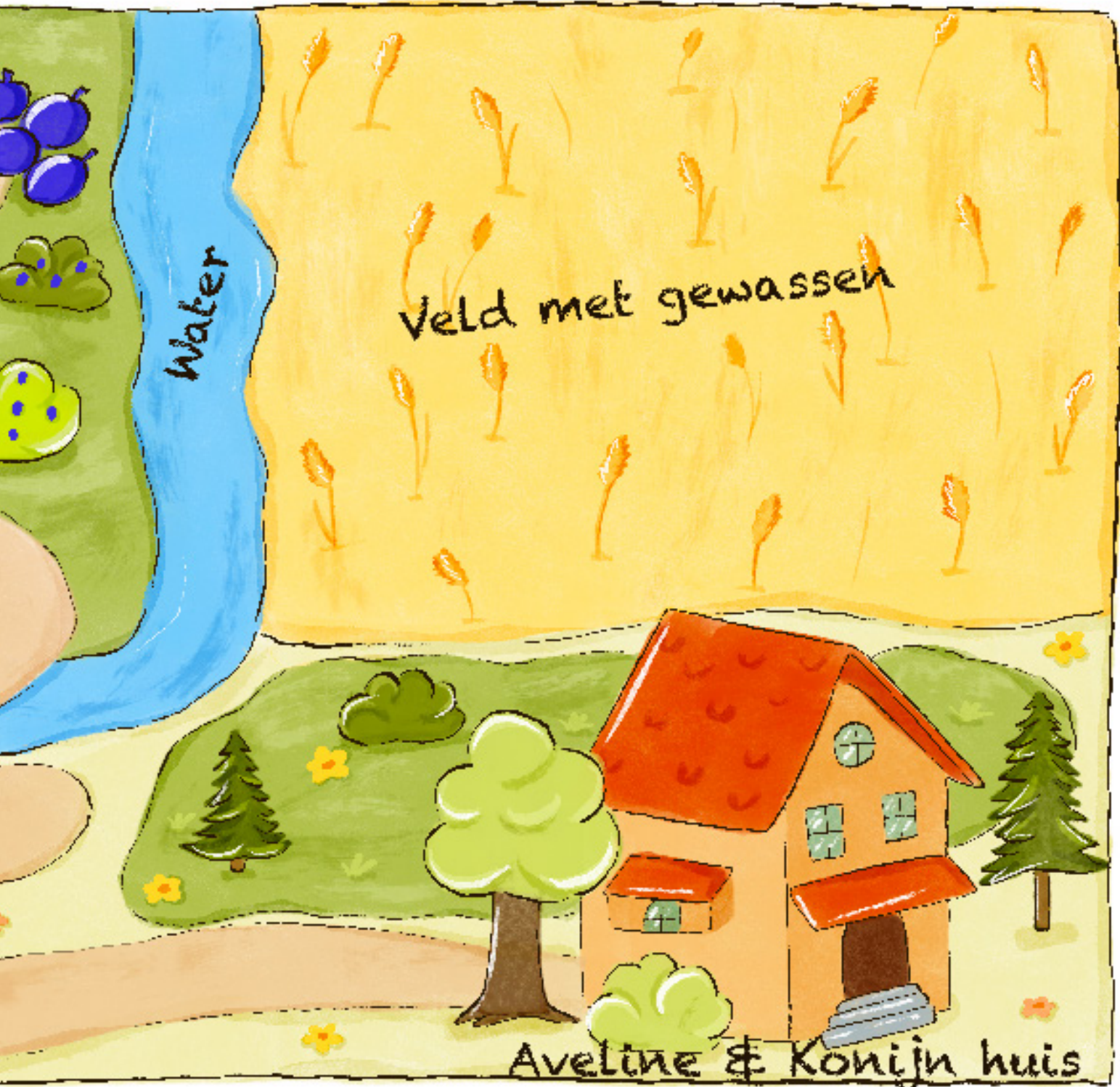

Bos

Blauwe
bessen

Boom

Heel veel
notjes

Water

Veld met gewassen

Aveline & Konijn huis

Meer boeken in de TodderTales reeks:

Het Gigantische Dino Verhaal

Philip weet niet wat hem overkomt als hij s'nachts droomt:
Hij is een echte T-Rex geworden!

Samen met zijn vriendje Rex maakt hij alle dino's en dieren bang.
Want, de Tyrannosaurus vrienden gaan hun opeten.
Maar eigenlijk wil Philip helemaal geen dino's of dieren eten.

Als Philip zijn vriendje Rex kwijtraakt, ontmoet hij een bange grote
plantetende dino, die net als zijn zusje Lara heet.
Ze worden vriendjes en Philip komt erachter dat je ook een hele stoere
dino kunt zijn zonder dat je anderen bang hoeft te maken.

Of het hem ook lukt om anderen niet bang te maken,
daar kom je achter in het Gigantische Dino Verhaal!

Een Feestelijk Woud Diner

Hannah speelt dat ze een hertje is tijdens een verkleedspelletje met haar grote zus Josephine en kleine neefje James.

Wanneer het bedtijd is, droomt ze over allemaal dieren die in het woud een fantastisch diner aan het voorbereiden zijn.
Hannah mag met alles meehelpen.

Samen met de beer, het hert en een paar pinguïns maken ze taarten, broden en verschillende soorten soep.

Tijdens het eten praten de vossen met de konijnen over hun lievelingseten. Een konijn zegt: 'Worteltjessoep is mijn favoriete soep.'
Een vos antwoordt: 'Brood met notenpasta vind ik het allerlekkerst van de hele wereld!'

Hannah deelt een stukje brood met honing met een paar mieren en een lieveheersbeestje. Ze kijkt om zich heen naar alle vrolijke dieren die zo lief voor elkaar zijn.

Speurtocht in Winter Wonderland

De mama's van Roy en Gaby zijn goede vriendinnen, maar het lukt de kleuters niet om samen te spelen. Zij zijn geen vriendjes.

Op een dag vraagt de mama van Roy of hij voor een nachtje bij Gaby mag logeren omdat zijn oma ziek is.

Als de papa van Gaby hen welterusten wenst, vallen ze allebei boos in slaap; ze hebben ruzie gemaakt.

Dan komen ze beiden in dezelfde droom terecht en ze zijn op zoek naar de hoogste berg in Winter Wonderland.

Op de punt van die berg ligt een hele mooie schat verborgen.

Om daar te komen moeten ze samen obstakels overwinnen en ze leren hoe je sporen zoekt.

Worden de kindjes uiteindelijk wel vriendjes?

Het Avontuurlijke Eiland

Liam kan het niet geloven: zijn knuffel, de zeehond Spruit, kan praten!
Het is een zonnige dag en de twee gaan op een strandavontuur.

Ze leren hoe je krabbetjes kunt vangen en van zeesla vissenvoer maakt.
Ook vieren ze de verjaardag van Kokkeltje de schelp en bouwen ze een
supergroot zandkasteel.

Na een lange tijd spelen en ontdekken zegt Liam,
'We moeten verder. We zijn op avontuur.'

Dan antwoordt Spruit:
'Het is niet de bestemming, maar de reis die telt, dat is het avontuur.'

